

Poselství Svatého otce Františka ke Světovému dni misii 2016

Misijní církev jako svědek milosrdenství

Draží bratři a sestry,

mimořádný Svatý rok milosrdenství, který církev prožívá, vrhá specifické světlo i na Světový den misii 2016. Vyzývá nás, abychom hleděli na misii *ad gentes* jako na nesmírné dílo duchovního i tělesného milosrdenství. Při letošním Dni misii jsme totiž všichni vyzýváni, abychom „vycházeli ven“ jako učedníci misionáři a aby každý z nás dal do služby své talenty, svou kreativitu, svou moudrost a zkušenost pro přinášení poselství o Boží něze a slitovnosti celé lidské rodině. Díky svému misijnímu poslání se církev stará o ty, kdo neznají evangelium, protože si přeje, aby všichni byli spaseni a dospěli k tomu, že budou zakoušet Pánovu lásku. „Posláním církve je zvěstovat Boží milosrdenství, které je tepajícím srdcem evangelia“ (bula *Misericordiae Vultus*,12) a hlásat ho ve všech koutech země tak, aby proniklo ke všem ženám, mužům mladým i dětem.

Milosrdenství způsobuje v Otcově srdci vnitřní radost při setkání s každým lidským tvorem. On se od počátku s láskou obrací i k těm nejkřehčím, neboť jeho velikost a moc se odhaluje právě ve schopnosti ztotožnit se s malými, vyloučenými a utlačovanými (srov. *Dt* 4,31; *Žal* 86,15; 103,8; 111,4). On je Bůh laskavý, pozorný a věrný; staví se do blízkosti toho, kdo je v nouzi, aby byl blízký všem, především chudým. S něhou vstupuje do lidského života, právě tak, jako by to učinil otec nebo matka v životě svých dětí (srov. *Jer* 31,20). Výraz používaný v Bibli pro milosrdenství je odkazem na mateřské lůno, tedy na matčinu lásku k dětem, jež ona bude milovat stále a za všech okolností, ať se stane cokoli, protože děti jsou plodem jejího lůna. To je i podstatným aspektem lásky, jakou Bůh chová ke všem svým dětem a především k příslušníkům lidu, jemuž dal zrod a který chce šlechtit a vychovávat; před jeho křehkostí a nevěrností se Boží nitro dojíká a plane soucitem (srov. *Oz* 11,8). On je přece milosrdný ke všem, jeho láska patří všem národům a jeho něha se rozšiřuje na všechny tvory (srov. *Žal* 145,8-9).

Milosrdenství nachází svůj nejvyšší a dokonalý projev ve vtěleném Slově. Ježíš odhaluje tvář Otce bohatého na milosrdenství, „mluví o něm a vysvětluje ho v příkladech a podobenstvích, ale především ho sám v sobě ztělesňuje a svou vlastní osobností vyjadřuje“ (JAN PAVEL II., Enc. *Dives in misericordia*,2). Když přijímáme Ježíše v evangeliu a ve svátostech a následujeme ho, působením Ducha Svatého se můžeme stávat milosrdnými jako náš Nebeský Otec, můžeme se naučit milovat tak, jako nás miluje On, a učinit ze svého života nezištný dar na znamení jeho dobroty (srov. bula *Misericordiae Vultus*,3). Církev jako první je uprostřed lidstva společenstvím žijícím z Kristova milosrdenství; stále si uvědomuje, že On na ni hledí jako na vyvolenou díky své milosrdné lásce a z této lásky ona přijímá způsob svého konání. Žije z ní a dává ji poznávat národům při ohleduplném dialogu se všemi kulturami a s každým náboženským přesvědčením.

Jako tomu bylo v prvních dobách života církve, svědky této milosrdné lásky jsou mnozí mužové a ženy každého věku a v každé situaci. Výmluvným znamením mateřské Boží lásky ve světě misii je značná a rostoucí přítomnost žen vedle mužů. Laičky i zasvěcené ženy

a dnes i nemálo rodin v různých formách uskutečňují své misijní povolání – od přímého hlásání evangelia až po charitativní službu. Vedle evangelizačního a svátostného konání misionářů jsou ženy a rodiny těmi, kdo mnohdy vhodněji chápou problémy lidí a dokážou jim čelit náležitým a často nevídaným způsobem: péčí o život, mimořádnou pozorností zaměřenou spíše na lidi než na struktury a využíváním všech lidských a duchovních zdrojů při budování harmonie, vztahů, míru, solidarity, dialogu, spolupráce a bratrství, ať už v oblasti osobní, nebo na širším poli společenského a kulturního života a zvláště v péči o chudé.

Na mnoha místech začíná evangelizace výchovnou činností, již misijní dílo věnuje své úsilí a čas jako milosrdný vinař z evangelia (srov. *Lk 13,7-9; Jan 15,1*) a trpělivě očekává plody po letech pomalé formace; tak se utvářejí lidé schopní evangelizovat a přinášet evangelium tam, kde by se uskutečnění něčeho takového nečekalo. Církev lze označit jako „matku“ i pro ty, kdo mohou zítra dospět k víře v Krista. Toužebně si přejí, aby se svatý Boží lid cvičil v mateřské službě milosrdenství, jež tolik napomáhá k tomu, aby se s Pánem setkaly a zamilovaly si ho i národy, které ho dosud neznají. Víra je totiž Božím darem a nikoli plodem prozelytismu; avšak roste díky víře a lásce evangelizátorů, kteří jsou Kristovými svědky. Kráčet po cestách tohoto světa znamená pro Ježíšovy učedníky mít lásku, jež neměří, ale spíše se snaží mít ke všem míru lásky Pánovy. Hlásáme ten největší a nejkrásnější dar, který nám On dal – jeho život a jeho lásku.

Každý národ a každá kultura má právo přijmout poselství o spáse, která je Božím darem pro všechny. Když vezmeme v úvahu tolik nespravedlností, válek a humanitárních krizí, jež dnes čekají na své řešení, je to tím potřebnější. Misionáři vědí ze své zkušenosti, že evangelium odpuštění a milosrdenství může přinášet radost a smíření, spravedlnost a mír. Příkaz evangelia „Jděte tedy, získejte za učedníky všechny národy, křtíte je ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal“ (*Mt 28,19-20*) není vyčerpán, ale naopak nás všechny zavazuje, abychom za současné situace a při všech dnešních výzvách cítili své povolání nově „vyjít ven“ jako misionáři, jak jsem naznačil i v apoštolské exhortaci *Evangelii gaudium*: „Každý křesťan a každé společenství budou rozlišovat, jakou cestu od nich Pán žádá, nicméně všichni jsme pozváni přijmout toto povolání – vykročit z vlastního pohodlí a mít odvahu vydat se do všech periferií, které potřebují světlo evangelia“ (20).

Právě na letošní svatý rok připadá 90. výročí Světového dne misí vyhlášeného Papežským dílem pro šíření víry a schváleného papežem Piem XI. v roce 1926. Proto považuji za vhodné připomenout moudrá doporučení svých předchůdců, kteří stanovili, aby ve prospěch tohoto Díla byly věnovány všechny sbírky, které budou shromážděny po celém světě každou diecézí, farností, řeholní komunitou, církevním sdružením a hnutím pro podporu křesťanských společenství, jež potřebují pomoc, aby se dodala síla hlásání evangelia až do posledních končin země. Ani dnes se neobejdeme bez tohoto gesta církevního společenství pro misie. Neuzavírejme si srdce svými částečnými starostmi, ale rozšířme ho na horizonty celého lidstva.

Nejsvětější Panno Maria, vznešený obraze spaseného lidstva, vzore pro misie v církvi, nauč všechny, muže, ženy i rodiny, aby všude vytvářeli a chránili živou a tajemnou přítomnost zmrtvýchvstalého Pána, který obnovuje a naplňuje radostným milosrdenstvím vztahy mezi lidmi, kulturami a národy.

Ve Vatikánu 15. května 2016, slavnost Seslání Ducha Svatého

FRANTIŠEK